

ולבוא למקום שבטלי תשובה עומדים לו"א ייתי ויפסח יבא בתשובה וימחר יחיש מעשהו והסם יחכרך ידו פשוטה לקבל שבס ויחזירו בתשובה שלימה לפניו אמן והבן :

עבדים

היינו לפרעה במצרים ויוציאנו ה' אלהינו משם וגו' עד הרי זה משובח. להבין איך מתורץ בזה מה שהבן שואל מה נשתנה. גם תיבת משס כמיותר. ונראה רידוע ומובא בכה"ק לאחמור זללה"ה כי שלום עם האומיו' גי' ש"פ וצריך שגם הדינים יסכימו על הרחמים ואז הוא שלימותו ית' וכן הי' ביל"מ ע"ש לענייניו. ועפ"י דרכו נבאר ג"כ כי כאן הבן שואל מה נשתנה וגו' שכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומלה הלילה הזה כולו מלה. וקושייתו כי חמץ מורה על דין ומלה מורה על הרחמים וכלל השנה אנחנו מהפכין הדינים לרחמים ומ"מ גם הדין צריך להיות שעל ראש רשעים יחול והלילה הזה כולו מלה הרומו על הרחמים הפשוטים בלי מערובות דין. ולזה משיבו עבדים היינו לפרעה שהי' בחי' העורף המונע אותנו מעבודתו ולולא נשתהיו שם רגע כמימרא היינו ח"ו משוקעים בשער הנו"ן של העומאה וחס רחמנא עלן ופרקינן והפך הערף לאותיות פרעה לשון החגלות שיהא נגלה כבוד ה' וראו כל בשר שלימותו ית' מה שלא הי' שלימותו ניכר בהיותו עבדים לזולתו אשר לזה הי' מההכרח לבשר כל הדינים כל יראה ובל ימלא. וחלק הראשון שנק' ליל המורה על דין יוכלל בחלק השני שנק' לילה המורה על רחמים כמש"ה ליל שמורים הוא לה' שהחלק שנק' ליל יהי' ג"כ שמור להוי' ורחמים. ולכן כתיב ויקס פרעה לילה וגו' ויקרא למשה ולאהרן לילה. ולכאורה תיבת לילה השני כמיותר. אמנם

לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים. כי הנה יש שני מיני הנהגות להמשיך השפע ורחמים על ישראל. הנהגה האחת ע"י שם הוי"ה ב"ה המורה על הרחמים הפשוטים דהיינו כשישראל המה כדאי נטלים הרחמים מהוי' הפשוטה. וכשח"ו ישראל אינם ראוים אזי הנהגה ע"י שם שדי מי שאמר לעולמו די יאמר לגרותיו די. והנה במלרים היו עירום ועריה כידוע ולא הי' יכולים ליפול מהוי' בעלמו כ"א ע"י הנהגת שם שדי ככ"ל. וז"א הא לחמא עניא. הא כמו הא ומרומז על הוי' ור"ל שהנהגת הוי"ה ככ"ל הי' אז במלרים בבחי' לחמא עניא שלא היו יכולים ליפול ממנו וכאחור כ"א די אכלו אבהתנא כו' ר"ל בארעא דמצרים לא אכלו כ"א משס שדי שאמר די. וזה די אכלו והבן היטב :

א"י הא לחמא עניא וגו'. ואי' בכונות

לכפר על יוסף שכל המלריים יעו"ש. ונראה לרמוז זה בפסיקא זו רידוע כל מורה על מדת הדיק ויש שני מיני נדיקים. יש אשר מעורו לא פגם בכרית הק' ושמר בריתו ועי"ז יוכל להשפיע בכל העולמות. ויש אשר ח"ו פנים קלקל ואין לך דבר עומד בפני התשובה ומהקן אותו בתשובתו. וז"א כל דכפין. הדיק הראשון שממר בריתו מעוררו עד עתה. דכפין. שהוא רעב תמיד ומשתוקק בכל עת להשפיע שמחה והארה בעולם העליון ולהמשיך כ"ס לעולם התחתון אזי ייתי ויכול יבוא ויטייחד ויעשה יחודים וחוגים במדות העליונות כי אכילה מורה על זוג ויחוד. אבל כל דצריך וגו' הדיק שצריך עדיין לתקן ולבוא למדת ובחי' כ"ל. ייתי ויפסח. פסח לשון דילוג ומורה על התשובה שדלג בשעה אחת מחזותיו אשר לא עזבים להכשיר מעשיו

קהלת משה

הגופניות והחומריות להתייחד בש"ע נהורין ולהמשיכם למטה. כל אותו הלילה. אות'ו אותיות אות ו' להפך ולחבר ליל בלילה ויהי' כולו רחמים ויהי' אות ו' מחובר בלילה ע"י יחודיהם שעשו. עד שבאו תלמידיהם שבצורה בהם הקנאה להשיג ג"כ מעלה זו ואמרו רבותינו הגיע זמן ק"ש רמו על היחוד כמו בק"ש של שחרית שתשחרו ותבקשו עלינו ג"כ שגיע לזה. וע"ז ארבע"ע הרי אני כבן שבטים שנה ולא זכיתי שהאמר יל"מ בלילות כו'. דאחכז"ל כיון שעברו רוב שנותיו של אדם ולא חטא ה"ז בטוח שלא יחטא טוד ע"ש. ומכש"כ בהיותו בן ע' והוא אמר הריני כבן ע' בבטחון שלא אחטא ואעפ"כ ולא זכיתי שהאמר יל"מ בלילות בעוה"ז הדומה ללילה כי לא האמין בעלמו כי ילא מהגופניות מכל וכל עד ששמעה כמ"כ מבן זומא למען תזכור וגו'. ימי חיך הימים שיוכל לעלות לאזילות קדשו. כל ימי חיך הלילות ר"ל שגם בעולם העשי' תוכל לפעול זאת. ומכ"א וגו' להביא לימות המשיח ר"ל שהם מוסיפים ימי חיך העוה"ז לכלול דברי ב"ז. כל ימי חיך שעוד זאת תגרום להביא את ימות המשיח שתמהר הגאולה במהרה בימינו אמן:

א"י עבדים היינו וגו'. ויוציאו משם ביד חזקה וגו'. להבין תיבת משם דנראה לכאורה שפת יתר נראה דידוע מאמחז"ל כשישראל עושין רלונו של מקום נקראים בניס. וכשח"ו אין עושין רלונו נקראים עבדים. והנה ישראל במלכים רלו לעשות רלונו ית' ולהתעורר אליו ית"ש. כ"א פרעה אותיות הערף הוא ועבדיו היו בעוכריהם ועיקר כוונתם לענותם בסבלותם בטיע ובלבנים למונעם מעבודתו כאשר הארכנו בזה די באר במ"א. ולדעתי ירמו בזה בכחזב ויבן ערי מסכנות לפרעה. ערי לשון התעוררת כמד"א עורי כבודי. ור"ל ויבן ערי שכ"א מישראל הי' בונה לו

פרעה כשקם וראה שגם חלי הראשון ליל כיום יחיר ויחיר את הלילה שהחיר בחלק שנק' לילה גם החי' שנק' ליל וליהודים היטה אורה ולא הי' שום דין ויקרא למשה ולחברו לילה זה שכולו בחי' לילה כנ"ל ולכן אטו אוכלין כולו מנה לרמו הנ"ל. וז"א ויוציאו ה' אלהינו שגם אלהינו שהוא אלהים ובחי' הדין יסכימו על הרחמים והוי'. וז"א ג"כ משם גי' ש"פ כמנן שלום ור"ל למנן יהא כיכר שלימותו ית'. ואמר ג"כ ביד חזקה ובזרוע נטווי' היר הוא הדין חזק ג"כ הרחמים עלינו להיות בזרוע נטווי' זרוע הם הרחמים שלזה מניחין הזרוע בימין יהי' רחמי נטוים עלינו אמן. ואמר אפילו כלנו חכמים וגו' כולנו יודעים את התורה מזה עלינו לספר ביציאת מלכים כי הגם שפוסק בתורה יוכל לבוא לידי פניות וגדלות שלומד באהבה ויראה קדושה וטהרה ועוסק לשמה. אבל בסיפור יל"מ שמכיר ורואה כי בידו אין כל כ"א בעור אלהי השופע עליו ופדה אותנו מבית עבדים יראה כי לא נחשב הוא למאומה כמו בי"מ שהי' שבת לוי וזקני הדור תופסי ישיבה ואעפ"כ לא יכלו להשיג השלימות עד ששאלו ועמדו על הר סיני. וכן עלינו מזה עלינו לספר ולהחיר עצמינו ביציאת מלכים שהמיד יש יל"מ לילא מכל הגופניות המזכירים ומעיקים להגשמה. וכל המרבה להפר בי"מ כנ"ל הרי זה משוכח. הנוכ"ה שנק' זה אלי משוכח על ידו שמשבח ומתפאר בפני כל לבא מעלה ראו מה ברי' בראתי בעולמי שצווד אותי בקדושה וטהרה. וע"ז הביא מעשה בר"א ור"י וגו' שהיו מסובין בבני ברק וגו' ואי' בכוונות מעשה"ה אותיו" ש"ע מ"ה. כנ"י בר"ק עם האות ו' גי' ש"ע יע"ש. ור"ל עפ"י דברינו

הנחמרים שהגם שהתנאים האלו הי' קדושים ופסורים ומצריקים בזהרהם שהיו בדמות דיוקן אד"ס שהוא בגי' מ"ה אעפ"כ היו מספרים ומחירים עצמם בי"מ כנ"ל לילא מכל

קהלת משה

לחבירו. לכן לא זכיתי שהאמר וגו' שיובא התפארות ע"י יציאת מצרים בזלילות היינו בעוה"ז. עד שדרשה ב"ז שנאמר למען תזכור וגו' כל ימי חיך ימי חיך הימים (ואי' בכוונות באילות) כל ימי חיך הלילות (ואי' בכוונות שהם בעשי' ר"ל עד שדרשה בן זומא ולא לדרשה קאחינא אלא למעשה. וז"ש בכוונות שהם בעשי' ר"ל שפעל כמו שדרש להמשיך מן ימי חיך האילות עד עולם העשי'. וח"א ימי חיך העוה"ז כל וגו' להביא ליצאת המשיח חכמים לא פליגי פלי' דב"ז אלא להוסיף באו הן אחת בדבריך. אבל לריך לפעול עוד בל"מ להביא לימו' המשיח גם עתה. כמו שצימות המשיח כל הרשעה כלה כעשן תכלה ואתה הקב"ה ושחץ למה"מ בן גם עתה נוכל להמתיק בל"מ כל הדינים הכל לטובה ולהביא את משיח ג"כ והבן :

ברוך המקום ברוך הוא ברוך שנתן תורה לעמו ישראל. ידוע מאת"ל בראשית בשביל התורה ובשביל ישראל שק' ראשית. ובתורה יש ה' ספרים והם עשו מקום לבריאות העולם. וז"א ברוך המקום אמתיות ה' מקום. ור"ל שהוא ברוך ע"י כי ה' חומשי תורה גרמו שיהי' מקום לבריאות העולם. וזה לבד לא הספיק כ"א ברוך הוא ע"י שנתן תורה לעמו ישראל. ר"ל בשביל התורה ובשביל ישראל :

חכם מה הוא אומר מה העדות והחקים והמשפטים וגו' עד אחר הפסח אפיקומן. לריך להבין מה שייכות המירון אין מפטירין לשאלת החכם. והנקאה רידוע מאת"ל מקום שבע"ת עומדים אין לדיקים גמורים יכולין לעמוד. והענין הוא כד דהנדיק הולך ממדריגה למדריגה ולאו בשעתא חדא כי אם בכל יום מוסיף והולך וכמש"ה ואתם תלוקבו לאחד אחד בני ישראל. שבני ישראל הם הנדיקים לריכים ללקט אחד אחד היום מעט ומחר מעט ואתם לאחת למטא חשבון וכדאי' בזה"ק ואברהם זקן בא בימים

ככל ימיו בא יעוש"ה. אבל הבע"ת שהי' רשע גמור כל ימיו לריך בכל כחו לדגל כל המדריגות בפ"א ולהפשות כברי' חדשה ולכן נק' הבע"ת בשם פסח לשון דילוג וקפילה. ואי' בכוונות עדות הוא דעה. חוקים ומשפטים חו"ב. ולכן החכם שואל מה העדות ר"ל מה זה שבאחי לבחי' הדעת והתקשרות ואח"כ נוטל אני מהם ולריך ללקט אחת אחת המוחין חו"ב. וזהו אשר נזה ה' אלהינו לחכם שיהי' בכוונתו והחיבור של ההוי' לחכם ועל ידכם טוב טוב הי' לכל אפול ממדריגה הראשונה. ולזה תשיב לו כענין כהלכות הפסח כמו הילוך הפסח שקצץ ה' על ההרים ודילג על הגבעות בן בא ההארה פתאים אבל אח"כ לריך לעבוד מעצמו. ואז אין מפטירין אחר" הפסח" אפיקומן" אי' בכוונות ס"ת חר"ן שכאשר תלך מעצמך אז לא יפטירו בשפה להיות חר"ן וקטטת כי אדרבה בכ"פ תהא מוסיף והולך בעבודתו ויראתו אמן :

רשע מה הוא אומר מה העבודה הזאת לכם וגו'. כי הרשע חמורות דמות בעיניו קלות ולדיק הוא בעיניו שאובר כי אינו חסר כלום מתורה ועבודה כי חילוגי זאת לא הי' חושא כ"א הי' מחפש עלמו בכל עת ורגע כי לא יא' עדין י"ח בעבודתו ית' הי' מחחוק בכל עוז בחורה ועבודה. אבל לבכו לא בן יחשוב כ"א שכבר יא' י"ח וכאלו קיים כל התורה ותיקן כל גופו והוא בדמות דיוקן אדם. ולכן רשע מה הוא אומר מ"ה גי'

קהלת משה

אחיות מ"ה ש"ע כ"ו (לירופי) כ"ו וכ"ד
לירופי אדני"ג י"ם יעו"ש"ה . כי הנה יש
כ"ד ספרי תנ"ך והם כ"ד חכמי כלה
שהכלה העליונה מתקשטת בהם וידוע לא
אברי לילה אלא לגירסא המורה שבע"פ
אבל לא בתורה שבכתב . אבל התנאים
האלה לגדל קדושתם המשיכו נהירין עילאין
אשר הלילה כיום האירו כאשר הי' בי"מ
שלילה כיום יאיר בלילה זו כדאי' בזה"ק
ולזה הי' יכולים ללמוד גם הכ"ד ספרי
תורה שבכתב בלילה . וז"ל מעשה בר"א
ור"י וגו' מ"ה ש"ע שעי' שהיו התנאים האלו
בבחי' מ"ה גי' אדם ר"ל שהיו בדמות
דיוקן אדם העליון דגהורא עמו שריא
והמשיכו ש"ע נהורין עילאין וז"ל שהיו
מסובין בבני ברק ע"ד ויאל כברק חזו
שהיו מאירין בהסיבתן כלפידים וברקים
והיו רשאין לספר בי"מ גם בכ"ד ספרים
שהם בכתב . כל "אחיו" הלילה ר"ת גי'
כ"ו כמנין השם הוי"ה שזה כל תשוקת
הבורא כביכול אשר ישראל לילה כיום יאירו .
שגם חזי ראשונה של לילה שנק' ליל יאירו
כמו חזי אחרונה שנק' לילה . וזהו כל אחיו
הלילה שיהי' כולו בחי' לילה דהיינו חסד .
עד שבאו תלמידיהם וחמרו רבותינו הגיע
זמן ק"ש וגו' שהתלמידים בוודאי גם המה
היו גדולים וטובים ואמרו להם הגיע
העת שתביאו אותנו גם כן אל היחוד
והבן מאד :

אראב"ע הרי אני כבן שבעים שנה וגו'

עד להביא לימות המשיח .
להבין מאי מעליותא דהרי הוא כבן שבעים
שנה ומאחזכ"ל ידוע . וגרסא דמעליותא
דשבעים כי שבעים פנים לתורה ואמר הריני
כבן שבעים שנה שהשיג הע' פנים ועי"ז
הי' יכול להיות בעי"ן העליון ומ"מ לא
זכיתי שתאמר י"מ בלילות . כמו שבעה"ב
כל לדיק יש לו מדור בפ"ע כן בעוה"ז כל
לדיק יש לו חלק בתורה ואין אדם נוגע במוק

התעוררות לעבודתו ית' אבל הי' בבחי'
מסכנות בעניות ובהלנע וכ"ו הי' לפרעה
ע"י פרעה שרצה לבטלם מזה . וז"ל עבדים
היינו לפרעה פרעה לשון התגלות ור"ל
שהיינו בבחי' עבדים להתגלות אור העליון
במזרים . בשביל המזרים שהי' אז הדעת
בגלות שלא היינו יכולים להתחבר בו ית'
ע"י שמנעו אותנו מבוא בתמים . אבל
הקב"ה בוחן כליות ולב וכמאה"כ וישמע"ה
את קולנו ר"ל הפנימיות שלנו שנק' קול
ולכן ויזיאתו משם ר"ל משם ממש מזה
שראה כל כוונתנו להתעורר אליו . ביד
חזקה הוא הגבורה רומז על היראה . ובזרוע
נכויה הוא החסד מורה על אהבה אשר
בלעדם לא ירים איש את ידו בעבדותו
והשפיט לנו אהבתו ויראתו למען נהי'
ראוים לגאלנו . וכן גם עתה כימי לאתנו
ממזרים יראנו נפלאות אמן :

א"י ויוציאנו משם וגו' . ע"ד שייסד הפייט
ומתוך זרה המליאם רומה שהקב"ה
בורא רפואה מתוך המכה ומן זרה עושה
לירוף ר"ה . וכן במזרים שהי' מזירים
אותם כג"ל והפרידו אותנו מלהתחבר בו
ית' והי' הדעת ההתחברות בגלות עשה
הקב"ה מתיבת מזרי"ם לירוף מזרי"ם שנהי'
מרולים ומחוברים אליו בלי מוגע . ביד
חזקה הוא הגבורה והדיקים ששפך על ראש
הרשעים הם המזרים . ובזרוע נכויה הוא
החסד ואי' בכונות זרועות שהאריך . ר"ל
שלא היינו יכולים לקבל את החסד והאריכו
אריכות אחר אריכות כדי שנוכל לקבלו כמו
בשרביט שהשיט המלך לאסתר שדרז"ל
שנתארך השרביט יעו"ש . וכמ"ש"ה ומהלתי
אחטם לך . ור"ל שזאת תהלתי אשר אחטם
לך שתעשה חוטם אחר חוטם להאריך
החוטמא להאריך אפי שלא יאל וכן כאן
והבן מאד :

מעשה בר"א ור"י עד זמן ק"ש של
שחרית . ואי' בכונות מעשה

קהלת משה

עלמך בכדי שגסיג מכחינו ועי"ז נוכח לרב טוב חמן :

צא ולמד וגו' שפרעה לא גור אלא על האברים וגו' ארסי אובר אבי. כי פרעה הכיר גדול אדוניו מכל האלהים. חמנס רזה לבטל שלא נהי' בבחי' דטורח גכספיע תענוג זביכול בעולמות העליונים. אזל לבן זיקק לעקור את הכל הוא חי העולמים שנקי כל בשמים ובארץ כמו שהעידה הפורה ארמי אובר אבי קרזה להאביד כביכול אביט ששמים :

ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן. כי ישראל עם קדוש מד כרדתס מזרימה ובהיותס שמה עבדו מאד מאד על קבלת התורה כאשר הארכנו מזה וכמו שבאר עוד אי"ה. וז"ל ועתה לפי שעה ישבו נא עבדיך יתעבכו פה עבדיך עד בארץ גשן. בארץ לש. רצון כמו ארציי ארצי קמי גשן אותיות ג"ש נו"ן ור"ל עד שירצה הש"י לגאלינו להגיוג ולקרבתו אל השער הנו"ן של שערי בינה דהיינו לקבלת התורה והבן :

ואת עמלנו אלו הבנים כמו שנאמר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו וגו'. וידוע שכונתס הי' לכל חלק ההנהגה פ"י ישראל כ"א ע"י הכוכבים ומזלות כידוע. ולא רנו שיראל יהי' זניס למקום בחי' דכורח להשפיע הארה למעלה ולהשפיע כל טוב למטה וכנ"ל. ולכן אמרו כל הבן הילוד ר"ל שמה שנולד פ"י היותס בבחי' בן ודכורח היאורה תשליכוהו יושלך אל היחור שהי' עי"ז שלהם ועי' תהי' ההנהגה והשפע. וכל הבת שהוא לשון כלי תחיון שהי' הס המזרייס בעלמס כלי לקבל השפע. והי' בלבל עלמס דכרו יקוס לעולם חמן :

אד"ס שאומר שהוא כבר מחוקק ועומד בדמות דיוקן אדם ואינו לריך לעבוד עוד. אלא העבודה הזאת לכם עליכם מוטל לכם ולא לו. אחס לריכים לתקן עלמכס ולא חי. ולכן הקהה את שיניו. שיניו לשון שינה ר"ל הגם שיס בו הורה תקהה אותו עם תורתו. כי לא תיטב בעיניו יה' :

אי מה העבודה הזאת לכם. עבוד"ה גי' אלהי"ס ע"ה פ"ש בכוונת. העו' איס רשע בפניו ואומר למה להמתיק הדינים ואין רגונו בזה. ולכן כפר בעיקר כי המתקת הדינים הוא בעיקרם ושרשה. לזה גם אתה הקהה שיניו לי ולא לו אלו הי' שס לא הי' נגאל מאחר שאיך מאמין בזה לא כן אהנתו מאמינים בני מאמינים והבן :

תם מה הוא אובר מה זאת וגו'. וידוע כי יש כ"ב אותיות התורה הכלולים בח"ת מא' עד ת'. וכן הי' אותיות מנלפ"ך הנמתקים בכ"ב אחוון עולים ז"ך והוא שואל מה זאת ההמתקה ולמה הדינים כלל עד שנלמדך להמתיקס ואמרת אליו בחזק יד שהלך חיווק הדינים בסוד שמאלו חמת לראשי כדי שימינו תחבקני. והדינים מגינים שלא יוכלו החיונים לקרבה אל היחודיס וזר לא יתערב בשמחתיט :

אי דהנה החכס שהוא בכ"ת מ"ה שאלתו מה העדות והחוקים וגו' ר"ל במה אוכל לבוא להשיג מוחין האלו. לכן תאמר לו כהלכות הפסח וכמבואר לעיל במקומו. אזל החס שואל מה זאת וכי מה אני שאוכל לחבר מה בזאת ואמרת אליו בחזק יד הוילאנו ממזרים שחיק אותנו כמו שהי' עירוס וער"י לפונים מאתו ית' ואעפ"כ חמל עלינו כן גם עתה. וז"ש בכונת דהתעוררת נד לפון עדש"ה מה רב עובך חער לפנת ליריחך שרב טוב הוא שלפנת

שיר השירים

מ"מ בלתי לה' לבדו הוא עדיף והבן :

שקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיק

מיון. יודע הדקדוק פיו הול"ל

מהו פיהו. אמנם כתיב ויהי ביום ההוא

יהי ה' אחד ושמו אחד. כי בביאת משיחנו

ב"ב יתייחד י"ה ב"ה ויהי ה' אחד. והנה

בתיבת פיהו נתוסף ה' לרמזו על ו"ה ור"ל

שהמשורר מתחנן ישקני מנשיקות פיהו

כשיקין הוא דביקות התחברות דבר בחבירו.

ור"ל מי יתן שייתד את פיהו ר"ל ו"ה ב'י

וה' עלאה. "כי טובים דודיק ר"ת ג' ג"ל

כי אח יגלה ויסיר את עמטום חומר ערלת

הלב ויוסר כל הגשמיות ותחזינה עינינו

יחודו י"ש. ועי"ז יהוסף בנו תענוג ואורות

גדולים מאד כתינוק היונק משדי אמו

שמתם בו כל המאכלים שאמו אוכלת.

ככה כאשר יגלה עינינו. ויסיר החומצות

מאמתו טבל להשיג כל התענוגים אמרות

ורזין עליונים. וזהו כי טובים דודיק ר"ת

ג"ל שבהגלות לבבנו אליו יתי טובים לנו

מיי"ן ג'י סו"ד הנשיג כל הסודות והבן :

א"י ישקני מנשיקות פיהו. ע"ד שאמרה

היונה יהיו מזונותי מרורין כזית ומידו

של הקב"ה ואל יהיו מחוקין ומיד בשר ודם.

הכוונה שלאו דוקא שיהי מרורין. אמנם

כי השפע שבה מידי הקב"ה שהוא הטוב

ומטיב לכל ונותן בעין יפה וניזון דרך

חירוח טובים הגם שאינם גדולים כ"א כזית

מ"מ הברכה שורה בהם ותיבת מרורין

מלשון אמר מר שהוא אדון ר"ל שאני ניזון

דרך חירות ואדנות ולא מידי ב"ו שהגם

שגדול בכמות אינו נותן בעין יפה. ויודע

כי בפת העשיר לעני נעשה יחוד. הפרועה

הוא י' ורזע העשיר הוא ו' ושני ירין

מהטותן והמקבל הם שני ההין בכל יד ה'

שיר השירים אשר לשלמה. יתפרש דידוע

מגדלות המוחין שבה לבלי פסח ואמ"כ

באים לקצות. וזריכים ללקט הגדלות אחת

לאחת עד בוא זמן תורתנו חג השבועות

ולא כאריך בזה כי לא לרשעה קאחינא

ובבר כל סה"ק מלאים מזה. והנה הש"י

נק' בבחי' איש ה' איש מלחמה. ואנחנו

עמו נקראים בחי' אשה מקבלים כל טוב

מאמו. וכמו האשה שלריכה לקדש עלמה

ולספור ז' נקיים עד מלאת ימי טהרה ועבלה

ואחר טהרה להתייחד עם בעלה. כן אנחנו

זריכים לקדש עלמינו ולתקן מדותינו ולספור

שבע שבועות עד בוא זמן תורתנו כתייחד

עמו בזהבים בטהרה גדולה. וזהו "שיר

"השירים" אשר ר"ת אש"ה שאנחנו בבחי'

אשה כג"ל והשיר שעולה מאתנו משובח מכל

השירים ואז בהיותנו כג"ל אשר לשלמה.

אשר לשון אישור ורוממות. יתן אישור

ורוממות למך שהשלוס שלו והבן :

א"י עפ"י מה שראיתי בספר א' (הוא

ס' קדושת לוי בשם הה"ק ר"ש

מניקלשפורג זללה"ה) ענין רעוא דרעוון

ור"ל כי עלה ברעונו הפשוט לבריאת

עולמו. אבל הי' רעון פנימי שהביא אותו

ית' אל הרעון הזה וזה רעוא דרעוון

יעו"ש. וכן בנו בני ישראל הכל חפלים

לעבדו והרטון בכולנו אמנם לריך להיות

רעון פנימי עוד דהיינו בלתי לה' לבדו לא

להגאת גופו. וזהו שיר השירים כי הן אמת

שאנחנו אומרים שיר ובחבה לפניו ית' אבל

לריך להיות בו שיר כזה שיביאהו לשורר

ולשבח אליו ית'. וזהו שיר השירים. שיר

פנימי המעיינתו ומביאתו למר השירות

נתשכחות ומח' אשר לשלמה שהוא לשלמה

למלך. שהשלוס לו לבדו. הגם האומר סלע

וז לזקקה בשביל שיחי' בני ה"ז לדיק גמור

קהלת משה

ומשובחים. וחברים ידוע רמו על הת"ח.
 ואמר היושבת בגנים אלו היושבים בגנים
 בתענוג של חבריו שאומר חברי מעלה
 תענוג יותר לפני הבזיה ומגנה את
 עלמו ועי"ז הם חברים כאיש אחד
 זוכים ומקשיבים לקולך קול ה' בחדר
 של מתן תורה ויטלים לומר להשיי
 השמיעני והבן:

א היושבת בגנים וגו'. בזיכור תחלה
 פי' הכי' ונהר יולא מעדן להשקות
 את הגן. גן רמו אל התורה ג"ן סדרים
 דאורייתא. והנה פיקר ההתדבקות
 בהבורא ב"ה ע"י התורה שעוסק בה זה
 הוא הגן עדן שבוה בחייו שאוכה לפידון
 הגן הוא התורה וכמו שמזינו שהדייקים
 גם בלכתם לעולם העליון זוכים לדרוש
 התורה שם מה שמידשו בחייהם. אבל
 גם זאת באמת יד ה' עשתה כי הבא
 למהר מסייעין אותו. והו' ונהר יולא
 מעדן שהיו פילאה יולא מעדן העליון
 להשקות את הגן את העוסקים בג"ן
 סדרי אורייתא ושיוכלו גם כמה להשקות
 את הגן סדרי תורה במדושין ורזין
 דאורייתא. ואמר להשקות את הגן
 ולתורה ה' די אס אמר להשקות הגן
 מהו את אלא להשקות את הגן ר"ת גי' ל"ן
 רמו על ל"ו לדיק הדור דלית פלמא פחות
 מיניהו. אבל באמת יוכל להיות יותר
 הרזים להתדבק בהם ולקרבה אליהם.
 זהו להשקות את הגן את הוא המפל
 להגן ומתקרב אליו גם לו בא נהירו
 מנעם ועדן העליון. והו' היושבת בגנים
 בג"ן סדרי אורייתא כנ"ל להיות חברים
 זוכים מקשיבים לקולך הוא קול התורה
 בשמע בארלנו. ודרשו רבותינו ז"ל קול
 פיר הגדול הוא מלך המשיח זוכים לקרב
 האולה וביאת משיח ב"ב אמר:

א היושבת בגנים וגו'. רמו על
 פשוטי העם העוסקים בצרכי

שגם שההר ה' לו חן גדול מאד כי ירד
 ה' עליו באש ורכב אלהים רבותים אלפי
 שאן. מ"מ ויתן שם וגו' ויתן לשון חן
 שחן ישראל ה' עד ההר יותר מן ההר.
 וזה עיניו שכביכול עיני הש"י נופות
 אלינו שנקיב מפשים רונים. כמד"א
 רונים אל ארובותיהם. ארובותיהם לשון
 גידולים כמו שהינה חושקת תמיד לרבות
 ולגדל אפרוחים ק עיניו יתבדק כביכול
 כיונים לגדלו במנות ומפ"ס להיות על
 אפיק מים מ"ס גי' לדיק ר"ל שנקיב
 מעפ"ס ומלות שנהי' כולנו לדיקים. וכ"ז
 בא ע"י שאנחנו תמיד רוחות בחלב
 חל"ב גי' מ' אות מלכות שאנחנו רוחנים
 עלמינו תמיד לבדוק תמיד נפשותינו והוא
 הגק' בזה"ק מארי דחושבנא יעו"ש
 ואנחנו רוחנים עלמינו לטהרינו מעומותינו
 כדי שנובא אל חלב המלכותא קדישא
 ונהי' יושבות על מלאת מלא בקדושה
 וטהרה ועי"ז נהי' יושבות על מלאת
 מלאים בכל מיני שפע בני חיי ומוזני
 וכל טוב אמר:

היושבת

בגנים חברים מקשיבים
 לקולך השמיעני. יתפרש
 כי הנה במ"ת כתיב ויתן שם ישראל וגו'
 ודרז"ל כאיש א' בלב א' ובמה זכו לזה
 ע"י שהיו עמים וכ"א מגדיל את חבריו
 יותר ממנו ומקטין את עלמו לכן באו
 אל האהבה. כי פירוד הלבבות בה מלד
 הנאה שמגדיל עמו על רעהו. אבל
 העוה חוסף את כח האהבה. והו'
 ואיש יחד פני רעהו ודרז"ל אלו ת"ח
 המחודדן זל"ז בהלכה ור"ל כנ"ל שכ"א
 ואמר חברי מחודד יותר ממני. והנה גן
 פי' הה"ק אחרו"ר וזלה"ה שסובל ב'
 פירושים לשון תענוג ולשון גנות וזבל.
 ושניהם כאחד לדקו יחדיו כי כל עוד
 שמדכל הגן יותר ביותר פירותיו טובים

השופר ומזקקים אעפ"כ לישב צגנים
ותפנוגי הת"ח אזי מקשיבים לקולך
השמימי ר"ת מיל"ה כי חירק מושך
היזד לריכים למול פרלח לבצם ולשוב
בחסובה ואז יוכל להנות מתפנוגי הת"ח :

א"י סקשיבים לקולך השביעיני . ער"ש

ישראל אומרים השיבו ה' אליך
ונשובה . והש"י אומר שזכו אלי ואשובה
אליכם . וז"ל הלל הכל מאתך כי אתה
הנותן כח לעשות חיל ואם תרצה שנהי'
מקשיבים לקולך אזי השמימי את
אבתך ויראהך אלינו וגוכל לשזב אליך
ולקשיב בקולך והבן :

יעשה ה' יצליח לו להיות פועל ישועות
בקרב ארץ בפרט להבאים לקבל ברכותיו
ומעתה יתענג על רוב שלום הוא ובניו
וכל הנלווים אליו ידיד ה' ישכון לבטח
כבוד ה' חומף עליו כל הימים ברוב
עוז ושלום בטוב ובנעימים :

הכ"ד מחו' ואו"נ יידרו המעטיר
בעדו ובעד ביתו לשמוע ממנו
בשורות טובות הק' אברהם יהושע
העשיל מאטטא ס"ק מעזיבוז יצ"ו.

גם אנכי הצעיר דורש שלומו הטוב
באהבה רבה ומבקש אהבתו וידידתו
לנצח ונא מאוד להעתיך בעדי ובעד
בניי הילדים שיחיו שאזכה לנדלם
לאוי"ט עד זקנה ושיבה טוב' דשנים
ורעננים ויצליח לי במעשי ידי יצו ה'
את הברכה לנו ולכם :

הכ"ד יידרו הרבוק כאח המצפה
לשקוע תמיד בשורות טובות
הק' יצחק מאיר באאכו"ר הרב
מהר"א יהושע העשיל מאטטא
ס"ק מעזיבוז יצ"ו.

בני זיסא דעב ובני מענדיל לעב
דר"ש.

בתי הצנועה מ' רחל בת מירל
ובעלה שמואל בן שרה יזכו לבנים.
ושלום לכל בני ביתו ובפרט לבני
האברך נ"י השי"ת יזכנו לשמות
בישועתו במהרה.

א) ישמח משה ברב ברכות ושובע
שמחת כבוד יידי מחותני רב
חביבי רחימי דליבוי הרב החסיד
המפורסם יקרא קדישא חסידא
ופרישא, העניו האמיתי קדוש
יאמר לו כש"ת מוה"ר משה
אליקים בריעה נ"י.

אחדופ"ש כמי חק אהבתו התקוע
בלבי, באתי במבשרת
שלום רב מאתי ומכל מרבית ביתי
אודה לה' הטוב כי חיים ושלום
אתנו כה יתן ה' וכה יוסיף בריאות
וחיים ונוכה ונתבשר בשורות טובות
מכל יראי ה' וחושבי שמו בפרט מידידי
מחר מעכ"ת, ומהודענא שת"ל הגיעני
מכתביו זה פעמים באהבה ושמחתי
בשמעי משלומו הטוב, ומלאתי בטוב
משאלותיו, וזכרוני לפני בעת עמדי
בתפלה להתפלל עליו שיחזק ה' כחו
לעמוד בהיכל המלך מלכו של עולם
להחזיק לפניו על עמו כאשר עם לבבו,
משה ידבר והאלקים יענו בקול,
ומובטחני כי שמע ה' בקולינו והי'
לרצון לפניו תפלותינו, מכל זה תסגי
ורצוני להתודע ממכתביו איך ומה עברו
הימים הקדושים והגוראים, ובע"ה הי'
ה' אתנו בימי הרצון האילן ובפרט
כחג הקדוש זמן שטחנתו, ושמחתי,
ושמחתי עם כל יראי ה' וחושבי שמו
בשמחת תורתינו הקדושה יהי' לרצון
לפני אדון כל, וזכרתי גם אתו לברכה
בטללי רצון ברכה ונדבה ויוכה לבוא
למעלת הקדושים והטהורים שהי' לאביו
הצדיק קדוש ישראל וללה"ה, למלאות
מקומו כחורה ונדולה ובחכמה וביראה
וענוה ובוקנה, וכאשר הי' ה' עם אביו
בן יהי' עמו ויגדל שמו וכסאו יהי'
נכון לו ולורעו עד עולם וכל אשר

קהלת משה

מיוחדים ורפואה לכלל ישראל וכן כל השפעות נמשך ע"י התורה. נעו"ל גי' קנ"ז ע"ד קנים תעשה את התיבה תחתים שנים ושלשים תעשה. ור"ל שתוכל לעשות ע"י תיבת התורה קנים ומדורים. תחתים ר"ל להשפיל גאים עדי ארץ. ושנים ושלשים להגביה שפלים עדי מרום אליו ית' כ"ז תעשה ע"י התורה. וזה בן נעול שתוכל לפעול בתורה רפואות והשפעות כמו גן. גם נעול. לעשות קנים ומדורים להשפיל גאים עדי ארץ ולהגביה שפלים עדי מרום. אבל באופן אחותי כלה שתהי' חביבה עליך התורה כאחותי כלה. גל נעול. ריחוק מעלת הדריקים לרום דביקותם בו ית' הגם כי שנייהם פתוחים אינם רואים כלל עסקי עוה"ז. וזה גל נעול שהגם שפוע"ז מגולה לפניך ואעפ"כ אתה נעול ממנו. כי מעין חתום של מעיני עוה"ז חתומים מפניך והבן :

א"י גל נעול מעין חתום. ר"ל שיפוע ע"י התורה שגם האיש ההולך אחרי שרידות לבו הרע וכל התאוות והחמדות שזריכין להיות נעולים הם גלויים בעיניו יפוע ע"י עסק התורה שהי' כמעין חתום בפניו שלא יוכל עשות חפצי לבו :

א"י גל נעול מעין חתום. כי ידוע כי אין הכרעה שירה אלא בדבר הסמוי מן העין. וז"ל גל נעול על שאחה בזמני גל נעול כנ"ל באופן הא' עי"ז תזכה לגלות אלוהות הגעולים היינו כל השפעות טובות שימשטו עלינו כמעין ממעין העליון ויהי' חתום לכל השלום בו עין רואה ולא יוכלו החיצונים להטט ממנו כ"א אליו עם קודש ישראל יבא השפע אמון :

עזרי צפון ובואי תימן הריחי גני יחל בשמי ותי'. יתבאר ערשה"כ שמאלת תחת לראשי וימינו תחבקיני. שהגם שהשמאל הוא זמני דין מן שמאלי נוכל לעשות לדרך שמ"ע א"ל לשמע ולקבץ בהדין שם אל הא

ויהא נעשה היחוד על ידו. וזהו יסקני יזונני ויפרנסני מנשיקות פיהו פיה"ו רומז על היחוד כנ"ל ור"ל שהוא בעלמו יעשה היחוד והבן מאד :

ר"י שטניך טובים שמן תורק שמך על בן עלמות אהבוך. ידוע שזמן מורה על החכמה כ"מ שזמן מלוי חכמה מלוי. ואחז"ל שאין הקב"ה נותן חכמה אלא למי שהוא חכם כדכתיב יהיב חכמה לחכימין וכן אחז"ל אין הנבואה שורה אלא על חכם גבור ועשיר. מ"מ גם ההתחלה מהחכמה הוא מאתו ית' וזכה רומז הנביא אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל גבור בגבורתו וגו' כ"א בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אחותי. הכוונה שאל יתהלל החכם בחכמתו מכבר שעי"ז בא אל החכמה וכן הגבור והעשיר כ"א בזאת יתהלל וגו' השכל שהש"י השכילו וזכה וידוע אחותי יתחבר צי. וזה לריח שמניך לריח החכמה שטובה מאד שנתם צי ראשית והשתלשלת החכמה. עי"ז שזמן תורק שמך. הרי"ק השמן החכמה עילאה מן שמך. על בן עלמות אהבוך. כל העולמות אהבוך ששפע להם עי"ז כל השפעות וכל טוב אמון :

ג נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום. גן רומז על התורה מה הגן הזה יש בו כל מיני ירקות כ"א מעלה ריח למינהו ואילנות עץ פרי עושה פרי למינהו להעלות מכ"א רפואות תעלה בן בתורה אחז"ל חש בראשו יעסוק בתורה כ"י חש כל גופו יעסוק בתורה. ולכאורה כיון דאמר חש כל גופו יעסוק בתורה מה לו לפרוט חש בראשו וכן טולם. אחכ דהנה יש כללות התורה ויש פרטות אשר כ"א מסווג להעלות מרפא למינהו ויש כללות המכלל הכל. וכן בישראל יש בחי' ראש ויש בחי' יד וכדומה וטולם כאחד הם גוף אחד. ולכן חש כל גופו יעסוק בתורה שעי" התורה יכולים להמשיך רפואה פרטית לאברים מיוחדים ורפואה כללית. וכן רפואה לאנשים

קהלת משה

לבו אנה אני מוכן להלך למקום קדוש. והשנית בלכתי יהא הילוכי בקדושה בחשבתי אל המקום קדוש שכולך שמה. והשלישית בבואי אל הקודש פנימה ירא ויחדר לאמר מי אנכי כי אכנס למקום טרא וקדוש כזה. וג' הכנות נגד ג' צדד' שיש באדם נפש רוח וגשמה. ומקדש ג' תמ"ד כדא' בהאר"ל שיעשו תמיד הכנה זו וזו ושכנתי בתוכם ממש בתוך מדותיהם שמתקנים כנ"ל וזפרע בימי הספירה אשר לרדך לתקן אחת לאחת עד זמן מתן תורתנו. נחזור לפנינו עיניו כיוצא פניא פקחא שלו כיוצא כמו היונה שתאחה הי' להיו' מזווגותיה חוזרים ביד הקב"ה כמו שאמרה לגח יהי מזווגתי כו' בידו של הקב"ה כו' וכן הצדיקים עיניהם מולות על אפיקי מים להפיק ולהוציא אליהם את דריקו של עולם מי"ם ג' צדיק כן השגחת העינא פקחא של הבור"ה למלאח דריק הדור ושיוכל לשרות עליו או על אפיקי מים כי יש מימי החסדים ולעומתם מים הזידונים ולכן עיניו כיוצא אל ארובותיהם ק עיניו השגחת העינא פקחא כיוצא על אפיקי מים להפיק מימי החסדים הראוים להם חסדי ד' כי לא תמט. ומאין זוכים לזה. רוחות בחלב. שרוחמים ומטהרים עצמם בחיקון המדות זפרע בימי הספירה עד בואם לקבל התורה שהוא דבש וחלב להשיג ל"ב נתיבות החכמה הרמוזים בלב מחלב ועי"ז זוכים להיות יושבות על מלאח לישב במלואם וטובם לא תחסר בהם כל בה ומלאים בבני חיי ומוזני וכל טוב אמן :

א כי הנכ דהמע"ה התחנן מתי אבוא ואראה פני אלהים. כי האדם הוא בפנים ואחורו כשחמיצ מעשיו אזי הוא בבחי' פנים ואם לאו ח"ו הרי הוא לאחור. זה פנים בפנים דבר ה' עמכם ר"ל פנים דלעילא בפנים דלתתא שתקנתם אחס מול זה הפנים דבר ה' עמכם. כי ישראל תקנו הפנים ועשו הכנה על קבלת התורה. וכמו שבארנו הכ' ויחן שם ישראל עד. ההר

חד אל כי שמאלו הוא תחת לראשי תחת השכינתא עילאה שהוא הראש שכולל ג' אלהים פשוט ומילוי וריבוב כדא' בכוונות האר"ל ונתחנן בשרשם בהרא"ש ואז וימינו תחבקי. זה מאמר הש"י למשה ראה נתתיך אלהים לפרעה כי פרעה הרשע כיוצא בשם הוי"ה רק בשם אלהים וראה להמשיך אלהים ודינים ח"ו על ישראל. לזה אל הש"י ראה נתתיך אלהים לפרעה שאתה תהי' מושל עליו ואתה ביחודך תמתיק האלהים בשורשן כנ"ל וכראות פרעה משה משה והמתקחו פיו ענה והוכרח להודות ה' הצדיק. והוא עורי לפון התעוררת לד לפון שהוא לד השמאל בחי' הדין הוא כדי ובואי תימן להתחבק בתימן שהוא הימן בשורשו כנ"ל. או עורי לפון רמו על המילה שהוא לכאורה בחי' דין לתתוך בשר הילד לקרוע עור בפריעה והוא כמו אכזריות אבל באמת הוא ובואי תימן. ר"ל כדי שיבואו הרחמים כי הוא דם מוקטר ומוגש ע"ג המזבח שהוא המתקת הדינים ע"י מסירת הגפש. והנה עד הנה דבר מאשר כחם גדול להמתיק ע"י יחודים ומס"ג. וחזר ואמר על פשוטי עם קודש בני' הפיחי גני נן רמו על תענוג שיפית ויודיע התענוג מכלל ישראל שמלאים מנות ומפ"ע וגם מהם עולה תענוג לפניו ית' או יולו בשמיו להשפיע עלינו שפע טוב אמן והבן :

עניניו כיוצא על אפיקי מים רוחות בחלב יושבות על מלאח. נראה לבאר כי הנה עיקר מנוחתה כשמלאה מנוח לבק רגלה על דריקי הדור. ולכן נאמר ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם בחובו לא נאמר אלף בתוכם בא להודות ענין המקדש והשראת שכינת פווינו בתוכינו הכל ע"פ מעשיו. וכן עתה שאין לנו מקדש ואחי' להם למקדש מעט אלו בנכס"י ובמד"ר השראת הקדושה תולה לפי פשרון מעשיו והכתינו שאנחנו עושים. והוא ועשו לי מקדש מקדש הוא לשון הכנה והזמנה שיפשו הכנה. ולרדך ג' מיני הכנות א' בביתו בעמדו ללכת אל ביהכ"ס או ביהמ"ד ישים אל